

ALS MIJN HART EEN RAAMPJE HAD

Auteur: Essy Touw
Coverontwerp Essy Touw
ISBN: 9789402190786
© Essy Touw

ALS MIJN HART EEN RAAMPJE HAD

“Ik slik woorden in, laat ze naar beneden zakken, schud met mijn handen en laat ze los.”

Essy Towne

Voorwoord

Mijn gedichtenavontuur begon oorspronkelijk op Instagram. Ik zocht naar een plek waar ik mijn gedichten neer kon zetten en verzamelen en die heb ik daar gevonden. Veel van de gedichten die je in deze bundel leest verschenen eerder op mijn Instagram-account @lees_mij.

Ik herinner me dat ik al gedichten schreef toen ik een tiener was. Het was mijn manier om de dingen die ik dacht of voelde vrij letterlijk een plekje te geven en weer even los te kunnen laten. Nu is dat nog steeds zo. Ik ben geen ster in het praten over wat me bezighoudt. Schrijven gaat me makkelijker af. Bovendien vind ik het fijner als mensen me lezen, in plaats van naar me luisteren. Misschien omdat mensen lezen, wanneer ze ruimte hebben om te lezen. Of omdat mensen als ze lezen niet direct hoeven te reageren, maar het even laten bezinken.

Ik kwam erachter dat, omdat mijn gedichten ruim geïnterpreteerd kunnen worden, mensen mijn gedichten kunnen gebruiken om er herkenning in te vinden. De vele bedankjes op Instagram hebben mij doen besluiten om mijn gedichten te bundelen. Ik hoop dat dit ervoor kan zorgen dat mensen zich wat minder alleen voelen.

Een herinnering van jou
flitst over mijn scherm
Ik voel iets in mij borrelen
Langzaam naar de oppervlakte
Ik blijf kijken, omdat ik nieuwsgierig ben
naar hoe ik reageer
En dan ineens merk ik op
dat ik boos ben, met tranen
omdat het in jullie hoofd
zichtbaar echt een feestje was
terwijl wij alsmaar vochten
tegen de oorlog in de onze
Ik bedenk me hoe jullie
je nooit bedachten
Ik scroll de herinnering voorbij
terwijl ik hardop zeg
*“Het mag dan wel voorbij zijn
maar het is nog lang niet weg”*

Ik dacht het van me af te schrijven
maar voorlopig voelt het dichterbij

Ik stopte met schrobben
en begon met drinken
toen ik besepte
dat ik je niet
van mijn huid kon krijgen
omdat jij eronder zat

Klonken jouw verlangens
luider dan haar stem
en kon je haar daarom
“niet horen”?

Sinds ik op de verzendknop drukte
is er drukte in mijn hoofd
'Wat denkt ze nu? Wat vindt ze?
Waarom deel ik dit?'
En *'ik heb spijt'*
Langer dan een week
duurt het niet
want zo blijkt achteraf altijd
dat zij de persoon
die ik zo kritisch bekijk
echt compleet
heel anders ziet

Rust is...
ergens zó intens mee bezig zijn
dat je niet hoeft te denken
(aan ontspannen)

Ik trok de ketting
uit mijn hoofd
en heb de schakels
losgemaakt
zodat niet langer
alles valt
zodra het één
het ander
raakt

Soms vraag ik me af
waarom ik met woorden
mezelf blijf slaan
door ze tegen muren
op te gooien
in de hoop dat zij
het mens
achter de stenen
ooit bereiken

Een kijkje nemen
in jouw hoofd
dat lijkt me
af en toe zo fijn
om simpelweg
te kunnen weten
of ik wel
boos mag zijn

“Het is ingewikkeld”

is inmiddels mijn standaard antwoord
om maar niet te hoeven
antwoorden

Ik overdenk
aan jou
en over hoe jij
nooit eens
overdacht
aan mij

Jij stuurde
een kusje
en een hartje
rechtstreeks
naar mijn mobiel
en ik bedacht me
dat ondanks dat ik
niet wilde
ik niet anders dan
ontvangen kon

Een machteloos gevoel

Jij hebt mij
(maar niet kapot)
gekregen

Ik zag mensen
die monsterlijke dingen deden
en ik zocht naar redenen
voor het kostuum
dat zij droegen
om zich als eng
te willen presenteren
Niet wetend
dat de menselijkheid
het échte masker was

Je vuurt verdriet
recht op me af
maar het raakt me
slechts wat dof
Je hebt dit zo vaak
al herhaald
Dat wat **BOEM** was
Is nu plof

Afleiding
is wat ik zoek
maar vaak kom ik
na een omleiding
toch weer
aanleiding
tegen

Toen jij me trots vertelde
dat jouw meisje
voor het eerst
logeren ging
en over hoe zij
in de auto zei
dat ze dat
'leuk-spannend' vond
toverde ik een glimlach
van mijn tranen
want bovenal
was ik heel blij
dat zij zich met jou
veilig voelt

*Mijn verleden
is voorbij*

Ooit heb ik
iets aangetrokken
en nu krijg ik
het niet meer uit
Ik heb het
zo lang aangehad
Het voelt haast als
mijn tweede huid

Ik kijk wat
in de verte
en zie een woeste
golf aankomen
en ik weet dat ik
niet anders kan
dan mij te laten
overstromen
Me mee te
laten nemen
en me half
verdronken voelen
totdat de zee
weer liggen gaat
en mij godzijdank
weer aan laat spoelen

Je leert wel duizend
talen spreken
om toch nog ergens
bij te horen
Dat doe je als men
jouw taal niet snapt
want anders raak je
echt verloren

Jammer
maar helaas
voor jou
ben ik niet
stuk
maar flexibeler
gemaakt